

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Fiskeriutskottet

PRELIMINÄR VERSION
2005/0168(CNS)

17.10.2005

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om förslaget till rådets förordning om ingående av partnerskapsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust
(KOM(2005)0404 – C6-0320/2005 – 2005/0168(CNS))

Fiskeriutskottet

Föredragande: Carmen Fraga Estévez

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
majoritet av de avgivna rösterna
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- *** Samtyckesförfarandet
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter utom i de fall som avses i artiklarna 105, 107, 161 och 300 i EG-fördraget och artikel 7 i EU-fördraget
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna den gemensamma ståndpunkten
majoritet av parlamentets samtliga ledamöter för att avvisa eller ändra den gemensamma ståndpunkten
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)
majoritet av de avgivna rösterna för att godkänna det gemensamma utkastet

(Angivet förfarande baseras på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit.)

Ändringsförslag till lagtexter

Parlamentets ändringar markeras med ***fetkursiv stil***. *Kursiv stil* används för att uppmärksamma berörda avdelningar på eventuella problem i texten. Kursivering används för att markera ord eller textavsnitt som det finns skäl att korrigera innan den slutliga texten produceras (exempelvis om en språkversion innehåller uppenbara fel eller saknar textavsnitt). Dessa förslag underställs berörda avdelningar för godkännande.

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION	5
MOTIVERING	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS LAGSTIFTNINGSRESOLUTION

om förslaget till rådets beslut om ingående av partnerskapsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och Salomonöarna om fiske utanför Salomonöarnas kust (KOM(2005)0404 – KOM(2005)0404 – C6-0320/2005 – 2005/0168(CNS))

(Samrådsförfarandet)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (KOM(2005)0404)¹,
 - med beaktande av artikel 37 och artikel 300.2 i EG-fördraget,
 - med beaktande av artikel 300.3 första stycket i EG-fördraget, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C6-0320/2005),
 - med beaktande av artikel 51 och artikel 83.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet och yttrandet från utskottet för utveckling (A6-.../2005).
1. Europaparlamentet godkänner förslaget till rådets beslut med de ändringar som gjorts och godkänner ingående av avtalet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att delge rådet och kommissionen samt regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Salomonöarna parlamentets ståndpunkt.

Kommissionens förslag

Parlamentets ändringar

Ändringsförslag 1
Skäl 2a (nytt)

(2a) Det är viktigt att förbättra informationen till Europaparlamentet och kommissionen bör därför utarbeta en årlig rapport om hur detta avtal tillämpats.

Motivering

Syftet med detta ändringsförslag är att understryka vikten av att Europaparlamentet erhåller korrekt information för att kunna utvärdera avtalet och kontrollera hur de nya partnerskapsavtalen fungerar.

¹ EUT C ... / Ännu ej offentliggjort i EUT.

Ändringsförslag 2
Artikel 2a (ny)

Artikel 2a

Under protokollets sista giltighetsår, och innan ett avtal om att förnya protokollet ingås, skall kommissionen förelägga rådet och parlamentet en rapport om avtalets tillämpning.

Motivering

Innan ett nytt avtal ingås skall kommissionen uppmana myndigheterna i det land med vilket förhandlingar pågår att tillhandahålla uppgifter. Kommissionen skall förelägga parlamentet och rådet en allmän utvärderingsrapport på grundval av dessa uppgifter.

Ändringsförslag 3
Artikel 2b (ny)

Artikel 2b

På grundval av den rapport som nämns i artikel 2a, och efter att ha hört Europaparlamentet, skall rådet, om så är lämpligt, ge kommissionen befogenhet att inleda förhandlingar i syfte att anta ett nytt protokoll.

Motivering

Europaparlamentet och rådet kan uppfylla sina respektive förpliktelser bara om de utgår från utvärderingsrapporten om tillämpningen av fiskeavtalet.

Ändringsförslag 4
Artikel 2c (ny)

Artikel 2c

Kommissionen skall till Europaparlamentet och rådet vidarebefordra ett exemplar av det fleråriga sektorsprogram och de tillämpningsformer för detta som avses i artikel 5 i protokollet.

Motivering

Målinriktade åtgärder blir allt viktigare, både ur ekonomisk och social synvinkel. Det fleråriga sektorsprogram som myndigheterna på Salomonöarna skall utarbeta tillsammans med Europeiska unionen bör därför översändas till parlamentet och rådet.

Ändringsförslag 5 Artikel 2d (ny)

Artikel 2d

Med anledning av det första mötet i den gemensamma kommitté som fastställs i artikel 9 i protokollet skall kommissionen upplysa myndigheterna på Salomonöarna om deltagandet av företrädare för redarorganisationerna vid kommitténs kommande möten.

Motivering

Redarna betalar för en stor del av ett avtal som de inte har haft någon möjlighet att yttra sig eller förhandla om. Det handlar om att ge dem möjlighet att yttra sig samt om att ge dem ett minimum av rättssäkerhet så att de på lämpligt sett kan se till sina företags intressen.

MOTIVERING

I. BAKGRUND

Västra Stilla havet anses vara ett av de bästa tonfiskområdena i världen och vetenskapliga undersökningar visar att det allmänna tillståndet hos bestånden är tillfredsställande. Närmare bestämt gäller detta de två viktigaste arterna som förekommer i Salomonöarnas fiskevatten, dvs. bestånden av bonit och gulfnad tonfisk.

Man bör betona att Salomonöarna är part i olika multilaterala fiskeförvaltningsavtal i området. Det viktigaste av dessa är forumet för södra Stilla havet, vilket för sin del har gett impulser till ingående av andra avtal om särskilda frågor för att bidra till en bättre fiskeförvaltning bland medlemmarna. Av dessa övriga avtal kan Palau-avtalet om förvaltningen av notfiske nämnas.

Sedan en längre tid tillbaka har Salomonöarna låtit andra flottor fiska i sina fiskevatten. För närvarande fiskar 80 fiskefartyg under Japans, Koreas, Taiwans, Förenta staternas och Vanuatus flagg. Av dessa fartyg är 70 procent notfartyg.

I detta sammanhang gav rådet 2001 kommissionen i uppgift att förhandla fram fiskeavtal med länder i detta område i syfte att skapa ett antal avtal för gemenskapens tonfiskeflotta, på samma sätt som för Indiska Oceanen. Som ett resultat av dessa förhandlingar trädde avtalet med Kiribati i kraft 2003, vilket sedan åtföljdes av detta protokoll med Salomonöarna. Samtidigt pågår förhandlingar med Mikronesien, Papua Nya Guinea och Cooköarna.

II. BESKRIVNING AV FÖRSLAGET

Avtalet, som ingåtts för en inledande period på **tre år**, fastställer **fiskemöjligheter** för fyra notfartyg och tio ytlångrevsfartyg från gemenskapen. Den fastställda referensmängden fångst uppgår till 6 000 ton. Av licenserna för notfartyg kommer 75 procent att beviljas till Spanien och 25 procent till Frankrike. Spanien kan även ansöka om sex licenser för långrevsfartyg och Portugal om fyra. Om alla licensrätter inte utnyttjas kan vilken annan medlemsstat som helst ansöka om en licens.

Från och med det andra året kan fiskemöjligheterna ökas, men endast **efter det att en bedömning av resurstillståndet gjorts i enlighet med Palau-avtalet**. Om en sådan bedömning ger grönt ljus kan den ekonomiska ersättningen höjas upp till 65 000 euro för varje ny licens för notfartyg.

Den sammanlagda **ekonomiska ersättningen** har fastställts till 400 000 euro per år och utgör ersättning för fiskemöjligheter och stöd till Salomonöarnas sektorsplan för ansvarsfullt fiske. Salomonöarna har frivilligt beslutat att 30 procent av den ekonomiska ersättningen skall användas för denna sektorsplan. Den första betalningen skall under det första året göras före den 1 maj 2006, och under de följande åren på årsdagen för avtalets ikraftträdande.

Fartygsägarna skall betala **en avgift på 35 euro/ton** och på förhand betala in 13 000 euro per notfartyg och 3 000 euro per långrevsfartyg.

Enligt avtalet skall parterna ”uppmuntra” skapandet av **gemensamma företag**.

När det gäller Salomonöarnas **sektorsplan för fisket** fastställer avtalet att denna skall **utarbetas av bägge parterna** inom en gemensam kommitté som skall sammanträda senast tre månader efter att avtalet trätt i kraft. Resultaten utvärderas årligen.

Gemenskapsflottan måste se till att minst **en sjöman från Salomonöarna per fartyg** mönstrar på. Om så inte sker måste en avgift motsvarande två lönebelopp utbetalas. Fartygsägaren måste dessutom, i samband med licensansökningen, **på förhand betala in ett belopp på 400 euro för observatörsprogrammet**. Det är emellertid i Palau-avtalet som det antal eller den procentandel fartyg som skall ha observatörer ombord kommer att fastställas, i enlighet med antalet fartyg och resurstillståndet.

III. ANALYS AV FÖRSLAGET

Även om det i princip ser ut som om avtalet skulle påverka få fartyg, är det mycket viktigt för tonfiskleveranserna till Europeiska unionen. Referensmängden på 6 000 ton är absolut inte att förakta och garanterar dessutom att gemenskapsflottan fiskar i området under beaktande av strikta kriterier för ansvarsfullt fiske.

Utan att belasta gemenskapsbudgeten alltför mycket är den ekonomiska ersättningen för sin del ett viktigt tillskott till Salomonöarnas fiskebudget, i synnerhet med tanke på att 30 procent av denna ersättning skall användas för att utarbeta en fiskeplan för att garantera ett ansvarsfullt fiske. Till detta bör tilläggas det inte alls blygsamma belopp som fartygsägarna tillför enligt varje kapitel.

I denna situation kan föredraganden inte annat än rekommendera att detta förslag godkänns och hoppas på att bägge parterna så snart som möjligt avslutar alla formaliteter för att avtalet skall kunna träda i kraft.

Trots att det handlar om ett avtal som förhandlats fram enligt den nya modellen för partnerskapsavtal, och trots möjligheter att rätta till fel från tidigare år, måste man ändå beklaga att brister från tidigare år upprepats och att nya fel förekommer. Detta är i högsta grad oförståeligt då det som sagt handlar om ett avtal som startade från noll. Fördraganden önskar därför framföra följande kommentarer:

Ekonomisk ersättning: Ytterligare en gång förbises rådets instruktioner om att det belopp som betalas för fiskemöjligheter klart och tydligt skall särskiljas från det som betalas för samarbete med det tredje landet. Parlamentet vet fortfarande inte varför kommissionen ibland uppfyller denna princip och ibland inte.

Fartygsägarnas avgifter: Det handlar om ett nytt fall där höjningen tillämpats med omedelbar verkan i stället för stegvis, såsom rådet hade bestämt. Ingen tillfredsställande förklaring ges heller till varför denna avgift höjs i vissa fall (Komorerna, Salomonöarna), men inte i andra (Seychellerna, Marocko). Det faktum att vissa tredje länder t.o.m. uttryckligen begärt att kommissionen inte skall höja avgifterna, och att denna höjning fortsättningsvis görs bakom ryggen på dem som är tvungna att betala skapar ännu större irritation. Man frågar sig faktiskt om kommissionens avsikt med dessa specifika höjningar, som läggs till de många

extra avgifter som fartygsägarna får stå för i de olika avtalen, är att avskräcka gemenskapsflottan från att fiska i vissa områden. Vem skulle i så fall dra nytta av detta?

Gemensamma företag: Föredraganden stöder de båda parternas vilja att förbättra detta samarbetsinstrument, men beklagar på nytt att bestämmelserna i detta sammanhang inte åtföljs av ett antal garantier för gemenskapens investeringar i de tredje länderna. Grundandet av ett gemensamt företag i ett tredje land ger upphov till kostnader som är mycket höga för tonfiskeföretagen, på grund av det höga priset på fartygen. Om fartygsägarna saknar garantier för att denna investering blir lönsam och stabil kommer de att avstå från att utnyttja detta instrument som varit särskilt värdefullt när det gällt att främja inrättandet av en fiskesektor i de olika tredje länderna. Det berörda landet kommer alltså att drabbas värst i detta fall.

Straffåtgärder avseende påmönstring av sjömän: Det handlar om en olycklig nyhet. I många fall sker ingen påmönstring för att sjömännen i det tredje landet inte känner sig kompetenta att utföra de uppgifter de måste utföra eller för att de inte är beredda att vara ombord under en fiskeperiod som kan sträcka sig över en och en halv månad. Fartygsägarna är inte ansvariga för denna situation, men de bötfälls med ett belopp som utgör en dubbel lön för den eventuella sjömannen. Vi vet inte vilken roll Salomonöarna spelat i denna fråga, men kommissionen borde ha klarat av att försvara sin flotta inför denna typ av oskäligen avtalsklausuler.

Observatörer: Gemenskapens flotta är den första att önska ökade kontakter med forskare och har aldrig motsatt sig observatörer ombord. Utgifter för resa, kost och logi betalas dessutom, och föredraganden har aldrig hört om att någon observatör skulle ha blivit utan mat ombord på ett fartyg. Eftersom det dessutom är Palau-avtalet som skall fastställa hur många observatörerna skall vara, kan man fråga sig vad detta misstroende skall tjäna till, om det inte är så att man ytterligare vill ”pressa” pengar ur de europeiska företagen med hjälp av detta förskott som inte återbetalas.

Skeppsklarerare: Fartygsägarna ansöker om sina licenser via kommissionen som vidarebefordrar dem till det tredje landet. I en tid då kommunikationer sker via satellit förstår man inte vad denna person skulle kunna tillföra ett fiskeavtal, annat än en skyldighet att anlita ytterligare en mellanhand. Kostnaderna för denna person, vars tjänstvillighet och kunnande ofta lämnar mycket i övrigt att önska, skulle i många fall överstiga licensavgiften. Kommissionen har själv medgett att behovet av skeppsklarerare är i högsta grad tvivelaktigt, och att denna fråga bör ses över inom ramen för den första gemensamma kommittén, och inte inom ramen för ett nytt protokoll.

IV. SLUTSATSER

1. Fiskeriutskottet godkänner ingåendet av detta nya partnerskapsavtal om fiske med Salomonöarna, vilket utökar fiskemöjligheterna för gemenskapens tonfiskeflotta.
2. Fiskeriutskottet uppmanar kommissionen att så snart som möjligt inleda arbetet för att nå fram till ett regionalt avtal, i synnerhet med hänsyn till att förumet för södra Stilla havet, vilket inbegriper de viktigaste länderna i området, i samband med förhandlingarna uttryckligen uttryckt intresse för att ingå ett regionalt avtal med EU.

3. Fiskeriutskottet beklagar på nytt att vi än en gång står inför ett fall där det belopp av den ekonomiska ersättningen som avsätts för fiskemöjligheter och det som avsätts för utvecklingssamarbete inte klart och tydligt särskilts, och anser att detta är oacceptabelt med hänsyn till insynen i budgeten.
4. Fiskeriutskottet uppmanar kommissionen att förelägga parlamentet såväl den sektorsplan för fisket som utarbetats av båda parterna som de årliga utvärderingarna. Utskottet anser även att fartygsägarna i tid och på rätt sätt måste få information om vad man förhandlar om för deras företag.
5. Fiskeriutskottet uppmanar kommissionen att en gång för alla förklara varför en ledamot av Europaparlamentet inte kan delta i förhandlingarna som observatör.
6. Fiskeriutskottet uttrycker sin besvikelse över att detta nya avtal inte utnyttjats till att korrigera fel som upprepade gånger påtalats, både sbsektorn och av parlamentet, och som många gånger bidrar till att försämra situationen, en situation som kommissionen för det mest själv är skyldig till.